

пуска костенурката върху нѣкоя скала. Тя се разбива върху скалата. Орелътъ слиза и изяжда месото ѝ.

Въ Софийската зоологическа градина има и единъ, самичекъ, американски орелъ Кондоръ. Той е отъ рода на най-голѣмитѣ орли въ свѣта.

Има въ нашата зоологическа още градина и други орли. Има царски орелъ, който сжщо е доста красивъ. Отъ него има най-много въ градината. Има скаленъ орелъ, бѣлоглавъ лешоядъ, който се храни само съ мърша. Има и орли змиари, които се хранятъ съ змии.

Всички орли въ Зоологическата градина хранятъ съ конско месо, само змиаритѣ хранятъ съ змии, които купуватъ специално за тѣхъ.

Орлитѣ живѣятъ много години. Живѣятъ дори до сто години.

Въ нашитѣ народни пѣсни орелътъ се възпѣва като силна птица, като другаръ на човѣка и неговъ покровитель и спаситель въ беда. Нашиятъ народъ вѣрва, че орелътъ е покровитель на полето. Той пази полето да го не бие градъ.

Орлитѣ принасятъ повече полза, отколкото вреда, като изтрѣбватъ мършата, изтрѣбватъ плѣхове, мишки, змии и други вредни животни.

Скаленъ орелъ

Свѣтославъ Балкански

МАЛКИЯТЪ ЛЕТЕЦЪ

Хей, летецо, гордъ орело,
дай ми твоя самолетъ!
Да се вдигна волно, смѣло
въ слънчевия дивенъ свѣтъ!

Да кръстосамъ нашироко
ведри, сини небеса;
да погледамъ отвисоко
наш'та хубава земя...

Нейнитѣ полета равни,
пълни съ жито, плодове;
планинитѣ чудни, славни
и вѣковни лесове.

Да обзърна и рѣкитѣ
съ буйна, сребърна вода;
да летя надъ равнинитѣ,
где пасятъ безброй стада.

Черното море да видя,
китни, гиздави селца.
Края робски да обидя
и нещастни му деца!...

Хей, летецо, гордъ орело,
твоя самолетъ ми дай!
Да се вдигна волно, смѣло
надъ прекрасни роденъ край!

Л. Пищяловъ